

Sag T-282/01

Aslantrans AG
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Told — godtgørelse af importafgifter — ladning af cigaretter stjålet under transporten — begrebet »en særlig situation« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 905 i forordning (EØF) nr. 2454/93 — overholdelse af frist«

Rettens dom (Femte Afdeling) af 12. februar 2004 II - 696

Sammendrag af dom

- 1. De Europæiske Fællesskabers egne indtægter — godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter — forelæggelse for Kommissionen af et tilfælde af en godtgørelsesansøgning — oplysninger, fremsendt af de nationale myndigheder,*

utilstrækkelige — anmodning om supplerende oplysninger — forlængelse af den frist, der gælder for Kommissionens beslutning — betingelse — oplysningernes potentielle indflydelse på beslutningen — Kommissionen forpligtet til at inddrage alle relevante faktiske omstændigheder

(Kommissionens forordning nr. 2454/93, art. 905, stk. 2, tredje afsnit, og art. 907, andet afsnit)

2. *De Europæiske Fællesskabers egne indtægter — godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter — billighedsklausul indført ved artikel 905 i forordning nr. 2454/93 — rækkevidde — Kommissionens beslutningskompetence — nærmere regler for udøvelsen heraf — »særlige forhold« — begreb — tyveri af varer under transporten — ikke omfattet*

(Rådets forordning nr. 2913/92, art. 239; Kommissionens forordning nr. 2454/93, art. 905)

1. Kommissionen kan anmode om supplerende oplysninger, når den af en medlemsstats toldmyndigheder er forelagt et tilfælde af en godtgørelsesansøgning vedrørende told under henvisning til, at der foreligger en særlig situation som omhandlet i artikel 239 i forordning nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, og det viser sig, at de fremsendte oplysninger er utilstrækkelige til, at Kommissionen kan træffe beslutning om sagen med fuldt kendskab til omstændighederne i henhold til artikel 905, stk. 2, tredje afsnit, i forordning nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til toldkodeksen.

andet afsnit, gyldigt har forlænget den frist, som Kommissionen har til at tage stilling til godtgørelsesansøgningen, skal det undersøges, om de oplysninger, der var genstand for denne anmodning, kunne have haft en indflydelse på denne stillingtagen. Kommissionen skal herved inddrage alle relevante faktiske omstændigheder med henblik på at afgøre, om der foreligger en særlig situation.

(jf. præmis 37-39)

Med henblik på at efterprøve, om en sådan anmodning i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 907,

2. Artikel 905 i forordning nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, der præciserer og uddyber reglen om godtgørelse

af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter i toldkodeksens artikel 239, indeholder en generel billighedsklausul, som bl.a. har til formål at dække sådanne usædvanlige situationer, der ikke henhører under et af de tilfælde, der er opregnet i gennemførelsesforordningens artikel 900-904. Da der er to kumulative betingelser for godtgørelse af importafgifter, nemlig for det første at der foreligger en særlig situation, og for det andet at den berettigede ikke har gjort sig skyldig i åbenbar forsømmelighed og ikke har begået urigtigheder, er det tilstrækkeligt for at nægte godtgørelse af afgift, at en af disse to betingelser ikke er opfyldt.

Kommissionen har et skøn, når den træffer en beslutning under anvendelse af denne generelle billighedsklausul. Da godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter, der kun kan indrømmes på visse betingelser og i bestemte særlige situationer, udgør en undtagelse til den normale import- og eksportordning, skal de bestemmelser, hvori der er fastsat en sådan godtgørelse eller fritagelse, desuden fortolkes strengt.

Der foreligger således forhold, der kan udgøre en særlig situation i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i gennemførelsesforordningens artikel 905, når der i lyset af det billighedshensyn, som ligger til grund for toldkodeksens artikel 239, foreligger forhold, der kan sætte ansøgeren i en usædvanlig situation i forhold til andre erhvervsdrivende, der udøver samme aktivitet. Hvad angår et tyveri af varer under transporten må det anses for et af de oftest fastslåede skadestilfælde, som de erhvervsdrivende, navnlig dem, der er specialiserede i transport af såkaldte »risiko«-varer — for så vidt som de er højt beskattede — normalt er forsikrede imod.

(jf. præmis 52, 53, 55, 56 og 65)